

N O S T R A P A R L A

N.º 19

Juliol 1923

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ: Boters, 16, primer. — BARCELONA

NACIONALISME I CULTURA

A Catalunya, una de les característiques de la seva decadència fou l'oblit i l'indiferència — efecte de diferents causes — que sentí la gent culta per la vella literatura en llengua nacional, el coneixement de la qual durant aquells segles de depressió de l'esperit català hauria pogut atenuar les conseqüències de la greu davallada de la consciència del nostre país, assegurant quant menys la continuïtat de la nostra tradició cultural, que tant extraordinàriament s'afeblí en els segles següents a l'unió amb Castella.

La força que té la persistència de la tradició cultural de mantenir o de revifar la consciència d'un poble quedà ben demostrada en el començ del segle passat. Fou suficient que els nostres homes de lletres, nodrits amb les teories del Romanticisme, comencessin de sentir simpatia per la nostra llengua i per la literatura escrita en català, perquè al poc temps s'operés un canvi d'esperit i nasqués una consciència de la nostra personalitat, que enrobustint-se amb el temps, ha trobat com única fórmula per a satisfer les seves aspiracions, la del Nacionalisme integral.

Constatem, doncs, la part que en haver operat aquest nou estat de coses correspon als literats, als nostres primers romàntics de la generació del primer i segon decenni del passat segle, amb els quals es formà una *élite*, un nucle selecte sentint Catalunya, llevor que fructificà en altres estaments i per tots els indrets de la nostra terra.